

Edward Olsen

Brýndur

Mánamorgunin 18. august í 1978 steig eg inn um gátt í Eysturskúlanum á fyrsta sinni, og tann veruliga, djúpari tilveran byrjaði. Enn sat nakað eftir, sum skuldi brýnast av - kanska í so nógv - men eg var til reiðar at fara í holt við kurin. Fýra og eitt hálv ár á Føroya Læraraskúla hjálptu eitt sindur; men enn sat nakað eftir.

Tvey og eitt hálv ár sum vikarur - tey blivu seinni broytt til royndartíð - gingu skjótt. Lívið skuldi livast, og enn var eg ikki nóg búgvín. Tvey ár høvdu eisini verið nóg mikið til royndartíð; men hetta her við læknávátanini fyri at kunna gerast tænaumaður, var tað nú neyðugt?

Hvat skuldi tað til? Ja, ja, treiskur og vildi ikki laga seg. Men so til endans eftir eitt hálv ár seiggi, var eg bastur. Læknávátanin varð fingin til vega, og eftir tað gjørdist arbeiðið eitt kall - ein var tænaumaður.

Friður byrjaði at koma yvir ein - fall til - fekk nýggjan stíl.

Eitt sindur av ófriði var eftir enn. Men bráðliga ein dagin fekk eg bræv, sum segði, at eg varð vorðin yvirlærari - ja, yvirlærari; soleiðis av sær sjálvum, uttan at hava gjørt nakað fyri tað. Ein gáva frá samfelagnum til tann eyðmjúka tænaumannin, sum ikki var tað verdur. Tá broyttist verðin, og eg varð sloppin inn um. Hevði annars givið mær far um, at aðrir brúktu styttri tíð um hetta, og væntaði satt at siga ongantíð at koma yvir um til teirra. Men hetta, ja hetta broytti alt - var næstan snilt.

Frætti seinni, at soleiðis hevði eisini gingist Herálvi, honum sjálvum úr Sørvági - Ája, onkuntíð vóru vit í vási - Hann var eisini komin eitt stig longri; var komin inn í bygdarráðið og hagastýrið og eisini vorðin reiðari. So er bara deknur eftir - man hann egna seg til tað? Kanska skuldi hann

roynt seg sum klokkara fyrst. Tað ætli eg mær at gera.

Og nú gongur alt, sum tað skal.

Klokkan tíggu minuttir í átta havi eg latið meg í inniskógvarnar og gangi siðiliga inn eftir lærarastovuni; men forbiði, tað er handa Sólva, altíð sovorðnan skund og ongan stíl - fer og sendandi fram við mær vinsturmegin. Beri altíð sovorðnan ampa fyri, at hon skal koma undir meg, ja renna meg um koll. - Kanska skuldu vit flutt hasi borðini longur frá vegginum? - Men ikki er tað verri enn so, tann vanligasta fólkasið dugir hon og rættir mær kopp við kaffi, tá ið eg trýni inn í køkin.

"Ja, og so vóru tað tveir sukurmolar."

"Júttakk!"

Jú, jú hetta ger hon næstan hvønn morgun. Eitt gott fólk hóast alt. Men hon er ikki tænaumaður, og so ikki um at tala yvirlærari. Verður hon ikki nevnd

sáttmálasett? Jú, tað ger sanniliga munin. Líka sum eitt annað slag. Orðini siga tað eisini: Vit "menn" og tey "sett" - ja, ja, sett til vikis.

Sólvá er eisini vorðin deknur. Hvussu er tað komið í lag? Hon er ikki tænastrámaður og yvirlærari? Er hon kanska deknasett? Minnst at Steingrímur - gamlistjóri - gleddi seg at fáa hana til felaga í kirkjuni. Men soleiðis er tað eisini í skúlanum. Hon verður ikki tikin í leiki sum lærari. Men tað er altso hitt við tygnini. Men roynir hon sítt ítasta og meinigheitin situr still - nei, svass ... skikkar sær væl ... nei, soleiðis ber heldur ikki til at orða seg ... eg fái Svenning at rætta hetta - ella "bara uppskot", sum hann plagar at siga.

Og so yvir í tænastrámannasofurnar. Har er gott at vera. Plaga at sita einir átta til tólv tænastrámen. Sita friðarliga og taka ímóti hvørjum øðrum og siga "Góðan morgun" - Allir uttan Evald. Hann sigur "Gomorin" ella okkurt sovorðið - óhóskandi fyri tænastrámann. Men okkurt mugu hesir lívligu suðuroyingarnir hava lov til. Vit finna okkum í tí. Onkran original skulu vit eisini hava.

Drekka kaffi siðurliga. Práta spakuliga og meta um støðuna hjá hvørjum øðrum. Klokkan tveir minuttir yvir átta fara vit í tíma.

Í langa fríkorterinum - frá hálvum tíggju til trý korter til tíggju - hittast vit aftur, og tá eru vit eitt sindur lívligari. Tað er líka sum, at børnini hava vakt okkum; og soleiðis skal tað vera. Geyr plagar at seta seg í millum okkum. Ungur og brasin - illsentur. Ája, soleiðis var ein sjálvur einaferð, og slapp burtur úr tí. Men hann, neyðardýrið, hann fær ongantíð móguleikan. Fær einki at hava tað í. Tá er Áge eitt sindur øðrvísi - stórur og siðiligur; men hann sum hin, hann kemur ongantíð á mál, fer altíð at mangla dýpdina.

Og tá ið so báðir hava sett seg, tá er nokk. Tað er næstan ikki pláss fyri meiri "settum". Og vit fara at práta um ítrótt. Várið, summarið og heystið vóru góð - góð í fót bólti: Vit klakksvíkingar eru ikki at taka. Og við nýggja skúlaárinum kom Mikkjal - hann sjálvur beiggi Bigga - eisini í Eysturskúlan - sum ein hvirlivindur. Góður stuðul at hava í fót bólti.

Men nú í síðstu viku hendi nakað lægi. Tað var ógvuliga tómligt í lærarastovuni, og eingin Sólvá feyk fram við, og eingin Sólvá rætti mær kaffikoppin. Fái so líðandi tað við, at tey "settu" eru slettis ikki her. Sigi einki; men tá ið sama skili er dagin eftir, fari eg eftir skúlatíð til Manna og spyrji hann um, hvat hetta er fyri nakað. Og vit báðir undir arm inn í eitt høli, tey nevna telduhøli. Hann trýstir á nakrar knappar, og so bráðliga kunna vit lesa á einum skýggja nakað, sum onnur fólk skriva sínamillum.

"Hetta kunnu vit báðir ikki sita og lesa!" haldi eg fyri.

"Jú, jú, hetta er til allar lærarar. Eg skrivi eisini. Hygg her, so skal eg vísa tær." Og so skrivaði hann um onkra sjúku, sum skuldi fara at koma. Jú, jú Manne hevur altíð verið ungdommuligur; men hatta um sjúkuna man hann hava frá svágrinum - hann er lækni.

Men tað, sum eg fekk burtur úr lesnaðinum hesa lötuna, var, at tey settu vóru farin á útferð við Elsu Bergittu - at drekka kaffi - og ongin veit, nær ið tey koma aftur. Og landsstýrismenninir Carsten og Signar hava boðið teimum. Kanska skulu tey gerast tænastrámen og yvirlærarar? Men at gera tað á slíkan hátt og lata okkum sita eftir við øllum børnunum.

Hetta var einki verðandi stað, so eg biði Manna koma yvir aftur í sofurnar. Og har seta vit okkum hjá Hjalta. Fríggjadagur seinnapart og allir lærarar og øll børn eru farin heim. Sita allir tríggir í somu sofu og hyggja út ígjøgnum vindeygað og smádurva - teir báðir gera ongan skakkan - tað kundi verið fótbóltur; tí siti eg í miðjuni - ein KÍ-ari ímillum ein HB-ara og ein B36-ara - í Havn.

Hvussu man fara at vera við skúlagongdini mánadagin?

Man Hjalti ikki fara at bjóða okkum út til eina øl?

© Edward Olsen 2000. All rights reserved.

Tað er strangliga banna at nýta tekstin, ella partar av honum, uttan at høvundan loyvi.